

עין משפט
נר מציה

בג א מיי פ"ב מהל' אבות הטומאה הל"ו:
ב [מיי] שם פ"א הלכה ג]:
ג מיי שם פ"ב הל' ו':
בד ד ה מיי פכ"ג מהל' כלים הלכה ט':

שיטה מקובצת

א דה"ל מדרס ומגע זב כר':

רבינו גרשום

אמאי טומאת בית הסתרים היא. כלומר דאין חלוקין כשאר טמאות דנוגע טמא לטהור אלא מחוברין הן אמאי הכשר מגע נבלה. דתנן שלשה על שלשה שנחלקו. שהיה טמא מדרס ונחלקו טהור מאותו מדרס: אבל טמא מגע מדרס. אחר שחלק בשעת פרישתו נוגע אחד לחבירו: והא קא חזינן הכא לר' מאיר שטומאת בית הסתרים מטמאה שדומה כמי שנוגע אחד לחבירו דקאמר טמא מגע מדרס: ולא איתמר עלה אמר ר' יוסי דלא מודי בשלשה על שלשה שנחלקו דהתא טמא טומאת בית הסתרים מודי באבר דטומאת בית הסתרים מטמא. מ"ט דלאו איתמר עלה אמר עולא לא שנו אלא ששלשה על שני אלא בשלשה על שלשה דלא טמאה טומאת בית הסתרים אבל שלש על שלש הבאות כר' כלומר הבאות מבגד גדול טמא וכו': רבינא אמר בגד לאו לחיתוכא קאי. כלומר אפי' ר' יוסי דמטהר לענין בגד מטומאת בית הסתרים מטמא לענין אבר בגד לאו לחיתוכא קאי ולא דמי כמאן דחתוך ונוגע בהדי הדדי אבל אבר דלחיתוכא קאי ודמו כמו דנגע בהדי הדדי:

עב:

טהור מן המדרס. מתחלה כשנטמא מדרס נרץן לומר דהיי שם פשוטי כלי עץ מפסיק צין רגלו לצבד דלוי אין שם פשוטי כלי עץ לא הוה פליג ר' יוסי דהא בל לו מדרס ומגע זצ ביחד אס היה יתף או מדרס ומגע מדרס אס היה נעול וכשכא צצת אחת מודה ר' יוסי כדמשמע בזהקומץ

רבה (מנחות דף כד.):

אלא שאם נגע בו הזב בר'. שנגע

צו מקמי מדרס איירי או שיתף דרס דהוה ליה מדרס ומגע אוהוצ צצת אחת דלוי לצסוף לא אחי מגע דקיל וחילל אמדרס החמור כדמשמע בזהקומץ [רבה] (שם) ושם ד"ה כ) דקתייב צצרייתא מודה ר' יוסי צשני סדיינס המקופלים ומונחיס זה על זה וישצ עליהן הזצ שהעליון עמא מדרס והתחתון טמא מדרס ומגע מדרס פי' שש אויר צין הסדיינין שמונחין על גבי קונדסין זה למעלה מזה וישצ זצ על העליון עד שהצביד העליון שנגע צתחתון וכגון שפשוטי כלי עץ מפסיק צינו ולסדיינס דצעליון קדם המדרס לנגע וצתחתון צאים צצת אחת שהצביד על העליון עד שהגיע לתחתון נטמא מדרס מחמת הזצ ומגע מדרס מן הסדין העליון ושיניהס צאים צצת אחת ומעיקרא דקא הוה צעי למיפשט צעיא דעשרון שחלקו ונטמא אחד מהס והניחה י' צציקא וחזר טצול יוס ונגע צטמא מי אמרינן שצע ליה טומאה או לא ויטמא גס חלק השני ע"י זירוף כלי ופשיט ממתני' דסדין טמא מדרס עשאו וילון טהור מן המדרס צכל טמא מנגע מדרס אמר ר' יוסי וכי צאזיה מדרס נגע זה אלא שאס נגע צו הזצ טמא מאי לאו אפי' לצסוף אכתי לא ידע צרייתא דשני סדיינין דמוכח צדיא דלא חייל לצסוף מנג

מדרס דקיל אמדרס דחמור וא"ת דצשלהי העור והרעוצ (לקמן דף קכח:) תניא החותך כוית צצר מאצב מן החי חיטצ עליו ואח"כ תתכו טמא ופריץ טומאת צית הסתרים היא ומשני ר"מ היא ושהתא היכי חייל אחר המצצבה טומאת אוכלין דקיל טומואת אצב מן החי דחמיר וי"ל דטומאת אוכלין חמיר שראוי להצטרף עם פחות מכציה אוכלין צכל קודם שיחטצ עליהס לא היה ראוי להצטרף והצב ר' שמשון אומר דצצע ליה טומאה לא שיץ דצצר שהטומאה צאה מגופו וחילל שפיר אפי' קל על חמור וכפירושו משמע בזהקומץ רבה (מנחות דף כד:) דצעי למיפשט מההוא דצ' סדיינס דלא אמר שצע ליה טומאה שהרי צחתון טמא מדרס ומגע מדרס פי' אע"ג דעליון אינו טמא אלא מדרס היינו משום דלא חייל מגע דקיל אמדרס דחמור צוה אחר זה אצל מתחתון צעי למיפשט כיון דצצת אחת ודאי חל אפי' קל על החמור וא"כ צשיניהס שוים כי ההיא דעשרון שחלקו חליס אפי' צוה אחר זה ומשני דצצת אחת ודאי חייל אפי' קל על חמור צכל צוה אחר זה אפי' שניהס שוין לא חייל האחרון והשתא לפי סצבת הפושט אמאי לא פשיט מר"מ דאמר גבי סדין שעשאו וילון דטמא מגע מדרס אלמא דחל קל עם החמור צצת אחת אלא ודאי כשהטומאה צאה מגופו לא אמרי' שצע ליה טומאה וחל אפי' קל על חמור אפי' צוה אחר זה ויש לדחות דלא צעי למפשט מר' מאיר י' דהא ר' יוסי פליג עליה מהאי טעמא ולהכי לא פשיט אלא מר' יוסי: **אבר שיש על שיש הבאות מבגד גדול בשעת פרישתן מאביהן מקבילות טומאה מאביהן**. דקודם שנחלק לגמרי נוגעות חתיכות זו לזו והיי' דצשלשה על שלשה משכחת לה דמודה ר' יוסי כגון שלא הפסיק פשוטי כלי עץ צין רגלו לצבד דלחי מדרס ומגע צצת אחת ואפי' אס הפסיק נמי אס היה נכפל צעיה שדרס עליו ששני ראשיהן נוגעים זה צוה צגלוי דלין זה צית הסתרים וצצת אחת קאמו אלא ניחא ליה לאשכוחי טומאת מגע אפי' צצצד שיהיה עומד כל שעה מתוח והיה שם פשוטי כלי עץ המפסיק דומיא דרישא: **בשעת פרישתן מקבלין טומאה מאביהן**. (דף קכח:) גבי החותך צצר מן החי דמי' ומוקי לה כר"מ דאמר טומאה דצית הסתרים מטמא לוקמה אפי' כר' יוסי דצשעת פרישתו מקצב טומאה מהאצב ודוחק לומר דמייירי כגון דצמשהו ראשון שנחתך לא היה צאצב כדי לעלות ארוכה וי"ל דצעי לאוקמי אף צניתו צכל כחו דלא מקצב טומאה מאביהן צשעת פרישה מאביהן וכי האי גוונא משני צפ' אמרו לו (כריתות דף טו.): ומיהו צפ' כי"ד לולין (פסחים דף פה. ושם ד"ה ורבינא) גבי אצב ש"יאל מקנמו דחותך עד שמגיע לקולף קל שמגיע לפרק וחותך ודייק מניה דלא גזור טומאה על היואל דא"כ היה מטמא מה צצפנים ומשני דטומאת

בהמה המקשה פרק רביעי חולין

מה מלינו. כדקתני לקמיה ומנין לטרפה ששחיטתה מטהרתה: **אף שחיטת צהמה טטהר אס האצב גרסי'**: **לא אס טיהרה שחיטת טרפה אוסה**. שחיטתה מן הדין הוה שהרי דצב שגופה: **ומנין לטרפה ששחיטתה מטהרתה**. דשמא אינה מטהרתה ומן הדין אינה מטהרתה

שצהמה טמאה אסורה צאכילה: **ומה עמאה אין שחיטתה מטהרתה**. מלגמא דהכי תניא צתורת כהניס) לכל ההצמה אשר היא מפרסת פרסה וגו' כל הנוגע צהס יטמא^א להציא צהמה טמאה שלא תטהרנה שחיטתה והלא דין הוה השרץ אסור צאכילה וצהמה טמאה אסורה צאכילה מה שרץ אין שחיטתו מטהרמו דכתיב צהו^ב טמאים הם לכס אף צהמה טמאה לא תטהרנה שחיטתה או כלך לדרך זו צהמה טמאה אסורה צאכילה וטרפה אסורה מה טרפה שחיטתה מטהרתה אף צהמה טמאה כן תלמוד לומר הנוגע צהס להציא צהמה טמאה שלא טטהרנה שחיטתה: **שלא הויה לה שעס הכושר**. ליטטר מוטומאתה ע"י שחיטה: **תאמר צטרפה שחיטה לה שעס הכושר**. וכיון דחל עלה חורת שחיטה מו לא פקעה מיניה והויא צכלל שאר צאן וצקר: **טול לך מה שהצתס**. טול מכאן ראייה זו שהצתס: **הרי שנולדה טרפה מן הצטן מנין**. שמהרנה: **שיש צמינה שחיטה**. הלכך לא נפקא מכלל צקר וצאן צצל צן שמונה חי שנולד מצהמה חיה אין לנו צמה לטהר אפי' נחטט לפי שאינו צכלל צקר וצאן: **גמ' אמיא**. צצר העובר טמא והלא לא נגע האצב בצצר אלא ע"י חצורו אותו מגע חצור צית הסתרים הוה שאינו נראה: **וטומאת צית הסתרים**. קר"ל צצמס' נדה (דף

מצ:) דלא מטמיא: **לימא ר"מ לטעמיה**. דאית ליה טומאת צית הסתרים מטמיא: **שלשה**. טפחים צבד שראוי למדרס והיי מדרס הזצ שהוה אצ הטומאה כדכתיב) וכל אשר יגע צצמככו וגו': **שנחלק**. ואינו ראוי עוד למדרס צכל ראוי הוה לשאר טומאות דקי"ל שלג אצצעות על שלג חזי לעניינס א| ולעשירים: **טהור מן המדרס**. מלגמא אדם וכלינס: **אצל טמא מגע מדרס**. טומאת הנוגע צמדרכ יס לו והוי ראשון לטומאה מפני שנגעו זה צוה צעורן מחוברין שהיו מדרס: **וכי צאיזה מדרס נגע זה**. מאחר שנחלק שהרי מגע חצירו אינו מגע לפי שהוה צית הסתרים אלא אס י"ל שיש כלום טומאה י^א משמרת עליו לאו משום מגע מדרס: **אלא שאס נגע צו הוצ**. צרגלו ערס כשדרס עליו או לאחר שדרס עליו והוי עליו שני טומאות טומאת מדרס שהיא אצ הטומאה וטומאת מגע שהיא ראשונה ואינה אלא לטמא אוכלין ומשקין ונחלק טהור מטומאת מדרס ואינו אצ הטומאה עוד צכל טמא מגע הזצ כ"י שלא טצל ונפחת מג' אצצעות: **לא שנו**. דנחלק ר' יוסי על ר' מאיר: **אלא צשלשה על שלשה שנחלק**. דליכא למימר צשעת פרישתן זה מזה קצלו טומאת מגע זה מזה שהרי צשעת פרישתן לא יס צוה כדי לטמא צבד ולא צוה כדי לטמא צבד שגד שהרי אין צהס שיעור אצ הטומאה: **אצל ג' אצצעות הצאין מצבד גדול**. שהיה טמא מדרס וחתכו ממנו שלג אצצעות טהרה החתיכה הקטנה מן המדרס שאין צה כשיעור וטומאה מגע מדרס אפי' לר' יוסי דאמר אין מגע החצור מגע דהא צית הסתרים היא הכא מודה משום דצשעת פרישתו מאציו אי אפשר לזמצס שלא יגע מעט מעט וצשעת פרישה אינו צית הסתרים ומקצב טומאה מאציו שיש צו שיעור אצ הטומאה. והכא גבי מתני' נמי אפי' ר' יוסי מודה דמגעו מגע משום שעת פרישה כשחותך האצב מן העובר: כחתוך

צצצד שיהיה עומד כל שעה מתוח והיה שם פשוטי כלי עץ המפסיק דומיא דרישא: **בשעת פרישתן מקבלין טומאה מאביהן**. (דף קכח:) גבי החותך צצר מן החי דמי' ומוקי לה כר"מ דאמר טומאה דצית הסתרים מטמא לוקמה אפי' כר' יוסי דצשעת פרישתו מקצב טומאה מהאצב ודוחק לומר דמייירי כגון דצמשהו ראשון שנחתך לא היה צאצב כדי לעלות ארוכה וי"ל דצעי לאוקמי אף צניתו צכל כחו דלא מקצב טומאה מאביהן צשעת פרישה מאביהן וכי האי גוונא משני צפ' אמרו לו (כריתות דף טו.): ומיהו צפ' כי"ד לולין (פסחים דף פה. ושם ד"ה ורבינא) גבי אצב ש"יאל מקנמו דחותך עד שמגיע לקולף קל שמגיע לפרק וחותך ודייק מניה דלא גזור טומאה על היואל דא"כ היה מטמא מה צצפנים ומשני דטומאת

מסורת הש"ס

א) ולקמן קטע. נדה מא:].
ב) כלים פכ"ז מ"י, ג) מלת ומניא טעות הדפוס שהרי הך מלתא דאמר ר' יוסי שנית צמשהנה כלים שם],
ד) [פסחים פה:],
ה) [שמיני פרשה ד', ו) [ויקרא יא:],
ו) [שם],
ז) [ויקרא טו:],
ט) צ"ל משויירת. רש"י, י) פי' הוה כלי שרת,
כ) [צ"ל דהוה אמניא],

גליון הש"ס

גמ' (דברי ר"מ ותניא). נראה שלא לגרוס אלו חביות:

הגהות הב"ח

א) גמ' ומנין לטרפה ששחיטתה וכו' טמאה אסורה צאכילה וטרפה כ"י' ומצת אף נמחק:
ב) תוס' ד"ה צשעת וכו' צצר מאבר מן החי:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א| רש"י ד"ה שנחלק וכו' חזי לעניינס ולעשירים. מלת ולעשירים נמחק. וי"צ כי"ל למחקן או ד"י'ל ולא לעשירים דהיי איתא צצצת דף כ"ו ע"ב: